

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hoorden we in het evangelie
deze prachtige woorden van Jezus:
'Ik ben de goede herder.'
En dan geeft Jezus als het ware
een portret van zichzelf.

Schilders maken soms een portret van zichzelf,
een zogenaamd 'zelfportret'.
We kennen zelfportretten van Rembrandt.
En we kennen ook zelfportretten
van Vincent van Gogh.

Nou, Jezus geeft hier als het ware
een portret van zichzelf.
En dat is dan als 'de goede herder'.
In het Latijn is dat zo mooi:
Pastor Bonus.
'Ik ben de Goede Herder.'

En het eerste wat Jezus dan zegt is,
wat dat goede dan inhoudt.
*De goede herder geeft zijn leven
voor zijn schapen.*
En dan maakt Jezus een vergelijking
met de huurling.
En daar zegt Hij dan een aantal dingen over.
Allereerst: de huurling is geen echte herder.
De huurling werkt alleen maar voor het geld.
En blijkbaar kun je dan in de ogen van Jezus
geen echte herder zijn.

En vervolgens zegt Jezus dan over de huurling:
De schapen zijn ook niet echt van hem.
Het zijn niet zijn eigen schapen.

En dan legt Jezus uit wat dat betekent:
Als er een wolf komt,
dan is de huurling de eerste die vlucht.
En zijn schapen laat hij gewoon in de steek.
Kortom, de huurling heeft geen hart voor zijn schapen.

Maar dan komt de goede herder.
De goede herder houdt echt van zijn schapen.
Ik moest even denken aan hoe wij als priesters
met elkaar praten over onze parochianen.
Ik zal u eerlijk zeggen,
die gesprekken gaan bijna altijd op dezelfde manier!
De eerste vraag is altijd:
'Hoeveel parochies heb jij?'
Nou, de een heeft er soms vier.
Maar een ander heeft er soms wel tien!
En dan is de volgende vraag:
'Hoe is de liturgie bij jullie?'
'Netjes, volgens de regels,
of een beetje rommelig?'
En dan tenslotte altijd de geijkte vraag:
'En hoeveel mensen komen er nog bij jullie?'
Nou, die aantallen zijn tegenwoordig soms
schrikbarend laag.
Maar nogmaals, het zijn bijna altijd dezelfde vragen.

Maar nooit zul je een priester horen vragen
aan zijn collega:
'Heb jij fijne parochianen?'
'Hou jij van ze!'
Of zoals Jezus zegt: *'Ik ben de goede herder.
De goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen.'*

Gelukkig zijn er natuurlijk altijd nog wel
goede priesters en andere werkers in de parochies.

Maar door alle veranderingen in de kerk
met alle krimp die daar ook nog eens bij komt,
lig het accent niet meer zo op
het herderschap.

Het accent lijkt nu veel meer te liggen op
besturen, organiseren, samenvoegen,
soms zelfs het sluiten van kerken.

Allemaal dingen die nodig zijn.

Maar het allerbelangrijkste zou toch altijd moeten blijven:

Is een priester ook werkelijk
een goede herder voor zijn schapen!

Tegenwoordig raken veel priesters
ook overspannen!

Toch denk ik niet dat dit komt
omdat zij teveel liefde hebben voor hun schapen!

Maar ik denk eerder dat zij
teveel in beslag worden genomen
door allerlei andere dingen.

Allerlei verantwoordelijkheden,
die weinig met het herderschap te maken hebben.

Maar er is ook nog een ander probleem.

Er zijn tegenwoordig ook allerlei ontwikkelingen in onze cultuur,
waar wij als kerk geen echt antwoord meer op hebben.

Hoe ga je om met mensen
die andere normen en waarden hanteren
dan wij als kerk gewend waren?

Hoe ga je daar mee om?

Geef je dan je eigen geloof op?

Nou, ik denk niet dat dat de roeping is van ons als kerk.

Of zeg je alleen maar:

Dit of dat mag niet?

Nou, dat lijkt mij ook niet voldoende.

Maar wat doe je dan wel?

Geen gemakkelijke vraag.

Uiteindelijk zal de liefde een weg moeten vinden
om elkaar te begrijpen en elkaar te verstaan
en elkaar zo mogelijk verder te helpen.
En dat brengt mij bij het laatste stukje
van het evangelie van vandaag.
Het gaat namelijk ook om onze bereidheid
om open te staan voor de ander.
Als iemand in het water dreigt te verdrinken
ben je dan bereid het water in te springen
om hem eruit te halen!
Of blijf je veilig aan de kant staan!

En zo zegt Jezus in ons evangelie van vandaag ook:
'Ik geef mijn leven
om het later weer terug te nemen.'
Hele bijzondere woorden.
Ben je bereid het water in te springen
om een drenkeling naar het droge te brengen,
of blijf je liever aan de kant staan?
Ben je bereid je kleed af te leggen,
te helpen
en daarna je kleed weer aan te doen?

En die woorden: 'geven' en 'later weer terugnemen'
zijn precies dezelfde woorden
die gebruikt werden bij de voetwassing,
bij het laatste avondmaal
op die Witte Donderdag vlak voor Goede Vrijdag.
Jezus die de voeten van zijn leerlingen waste.
Dan legt Jezus eerst zijn kleed af.
'Afleggen.'
Dan wast Hij de voeten van zijn leerlingen.
En daarna doet hij zijn kleed weer aan.
Afleggen en weer aandoen.
'Ik geef mijn leven
om het later weer terug te nemen.'

En zo zien we dan het hart van de Goede Herder.
Hij blijft niet aan de kant staan,
maar Hij komt werkelijk in onze wereld,
zelfs al is die wereld soms nog zo duister.
En dat doet Hij om ons in het Licht te brengen,
in het koninkrijk van zijn Liefde,
in het huis van zijn Vader.
'Ik ben de goede Herder.'
Zo'n Herder hebben wij ook nodig!
Amen.